

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: Vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
A hajlat utzával szemközt Falczone-féle ház,
hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemé-
nyek intézendők és minden díjak fizetendők.

Felelős szerkesztő:
DR. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt
Naptárihónak egész évre 6 frt Félévre 3 frt Negyedévre 1-50
Egyes szám ára 10 kr.

Gróf Apponyi Albert levele Szemző Istvánhoz.

Apponyi Albert az alábbi levelet intézte Szemző Istvánhoz, a nemzeti párt Zombor városi és Bács-Bodrogmegyei elnökéhez:

Tisztelt barátom!

Taval a tervbe vett bácsmegyei és Zombor városi pártgyűlést a közegészségügy aggasztó állapota legnagyobb sajnálatomra lehetetlenné tette. De már akkor hozzád intézett nyílt levelemben kifejezést adtam azon reményemnek, hogy a ti várostok és megyétek területén levő elvbarátaimmal a következő évben fogok találkozhatni. A politikai helyzet fejlődése pedig most szükségesebbé teszi mint valaha pártunknak szoros tömörülését, akcióképességének fokozását. A pártgyűlés tehát az idén legalább is olyan időszere, mint a milyen tavall lett volna.

Azért örömmel vettem abbeli szíves tudósítást, hogy ti azt megtartani óhajtatjátok, és megújítom tavali ígéreteimet, hogy ennél az alkalomnál személyesen fogok nálatok megjelenni.

Mint hogy pedig szíves voltál a gyűlés idejére nézve véleményemet kérni, azt hozom javaslatba, hogy várjuk be a szorgos mezei munka befe-

jezését és találkozzunk szeptember havának második felében vagy október elején. A magam részéről a következő három vasárnapon állok rendelkezésükre: szeptember 24-én, október 1-én vagy 9-én. Ezek közül akármelyiket választja a városi és a megyei párt, én azt szívesen elfogadom; csak kérem — egyéb teendőim beosztása végett — szeptember elején szíves tudósítást a köztetek történet megállapodásról.

A pártgyűlésnek különös örömmel nézek elébe, mert pártunknak olyan híveivel fogok ott találkozni, a kiket vissza nem riasztott az üldözés, ki nem fárasztott a balsiker, meg nem tévesztett a gyanúsítás, hanem, a kik a te bölcs és fáradhatlan vezérleted alatt, a legnehezebb körülmények közt kitartottak és megmutatták azt, mily legyőzhetetlen erő rejlik egyszerű polgároknak komoly és következetes akaratában.

Igaz tisztelettel és baráti üdvözléssel

Eberhard, 1893. jul. 28-án.

Hived

Apponyi Albert.

Meg vagyunk győződve, hogy pártunknak minden tagja hazafias örömmel

mel veszi hírtül a főntebb közreadott levélből, mikép a nemzeti párt vezére körünkbe fog jönni s hallatni fogja közöttünk ihletett szavát.

És meg vagyunk győződve, hogy Apponyi Albertnek fogadtatása városunkban és megyénkben ezuttal is az ő nagy nevéhez méltó, itt időzése ezuttal is gyümölcsöző lesz.

Parlamentari életünk.

I. Miniszteri tanácskozások.

A miniszteriumokból szárnyra kél az emphatikus hír, hogy nagy ülések, hosszú tanácskozások, tíz napra terjedt konferenciák tartattak.

Wekerle előterjeszté a jövő évi budgetet, ismét plusszal. Szilágyi a családjogot a házasságjog gyökeres rendezésével, a házasság fölbonthatósága s kötelező polgári házassággal, — Hieronymi a községek rendezése s a közigazgatási bíróságról szóló törvényeket terjeszti elő, Lukács a vasuti adóságok fedezésére fog kilencz milliót fölvenni, szó van a magyar udvartartásról, a millenniumi kiállításra, az új országházra stb. stb. gondja van az illető szakminiszternek. Egyszóval gyönyörűen megy minden.

Ha ezek a nagy reformok meg-

TÁRCZA.

Ujságban olvastam . . .

Ujságban olvastam
— Nem volt mostanába —
Egy szép szőke kis lány
Ugrott a Dunába.

Nagyon fáj a szívem
Amikor olvastam,
Nagyon jól ismertem,
Nagyon megsirattam.

Sok lányt szerettem én
Azóta és sokszor.
Hol szőket, hol barnát,
„Először” — „utolszór”.

Első s utolsónak
Vége lett egyképen

Kaczagva, siratva,
Ahogy történt épen.

És ahogy kaczagtam,
Vagy sirtam telette,
A régi történet
Jutott az eszembe:

Ujságban olvastam
— Nem volt mostanába —
Egy szép szőke kis lány
Ugrott a Dunába.

S ahogy akkor sirtam,
Régen, nagyon régen,
Hogyha rá gondolok,
Ugy sirok most épen.

Cs.

Úgy?

(Egy orvos elbeszélése.)

Írta: BÉVÉSZ ERNŐ.

Az első másfél esztendőben Budapesten praktizáltam. Hát tetszik tudni, ez inkább olyan szónoki figura. Az volt benne, hogy az első emeleten egy kis szőke lány vitriolt ivott. A Rodics-bakákat akkortájt parancsolták Boszniába. Mindössze valami ötször-hatszor mentem le ahhoz a szerencsétlen leányhoz; nem soká tartott a fölépülése. Akkortájt jöttek vissza az Airoldi-bakák. Biz ez praxisanak egy kicsit gyarló volt. Csak legalább gyakrabban váltogattak volna a katonaságot. A semmittevés pedig édes, de annyira még sem édes, hogy ezúkor gyanánt lehetne használni a kávéba. Ilyenformán a cukrot vásárolni kellett. Késpénzért vásárolni 46 kron kilóját.

Ha az ember minden fertálykor lenyes egy csomó szelvényt, lekefélteti a kabátját, besétál a bankba, ott megkérdezik, hogy mint szolgál az egészsége, elkéri tőle az

valószínű, — Magyarország Eldorádó lesz, s az ellenzék eltűnik a föld színéről.

Kölföldi, — ha mindezt olvassa, azt kell hinnie, hogy nyugodtabb, konszolidáltabb parlamenti élet, mint Magyarországon, sehol a világon nincs.

Itt a miniszterek egyre-másra alkotják a reform-törvényeket — a parlament pedig hűségesen megszavazza azokat.

Gyöngyöset van Magyarországon. És való — igaz, a miniszteri szaktanácskozások 10 napig tartottak s nem lehet kétségbe vonni, hogy ott a reformtörvények özöne tárgyalatott. De vajjon parlamenti életünk olyan-e a melynek e szörnyű nekigyürkőzés, alkotási láz megfelel?

Ez a sok, hasznos törvény, mely majdnem egyszerre fog a Ház asztalára kerülni, — egyszerűen le fog daráltatni, mint akár egy megyei közgyűlés sok száz ügydarabja? Avagy arra a naiv álláspontra helyezkedett a kormány, hogy többségével megszavaztatja javaslatait, — és punctum?

Annyi bizonyos, hogy a számos reform-törvény előkészítésére vonatkozó hirtelések nagy önbizalomra, hogy ne mondjuk önhittsége vallanak a kormány részéről.

Azt jelentik hangos szóval, hogy ne mondjuk: — henczegéssel: erősek vagyunk, élni s uralkodni akarunk.

Nem mintha meglepne bennünket az ily önbizakodtság, az ily kihívó föllépés... az ily dobálózás nagy törvényalkotási készséggel.

Igy hirdette ezt in illo tempore Tisza, így Szapáry, így Wekerle is s fogja hirdetni az ő cabinetje uralmának utolsó napjáig.

A kérdés csak az, hogy parla-

egyik ablaknál a szelvényeket és megtekintetesurazzák, kifizekik a másiknál s megnagyságotják, akkor elhiszem, hogy édes neki a semmittevés. De bizony ha az ember maga keféli a kabátot, legfőleg a körmet nyesegeti és bankba holmi prolongációt megy, aztán az ablakokból az hangzik ki rá, hogy: „mit akar?” az már valami egészen más.

Biz én elkezdtem betlizegni a pályázatokat. A réczefalvi mindjárt megtetszett, első pillantásra. Mocsaras tájék, ott lesz beteg elég. Aztán a fixum maga kerek öt-száz forint. Lakott ott egy iskolatársam boldogult apámnak; mindössze csak ennyit tudtam felőle. Kaptam magam, irok neki, mondja meg mit gondol: érdemes-e lerátni? Hamarosan meg volt a levél, csak avval nem tudtam tisztába jönni, minek irjam magamat? Az „alázatos szolgálója” ez sok; ebből mindjárt kiolvassa, hogy meg vagyok szorulva. „Tisztelettel” ez meg kevés. Mikor a szabóm elhozza a kontót, azon is ott van, hogy „tisztelettel”. Hátha az ő szabója is ebben a stylusban fogalmaz.

menti életünknek folyománya-e, s a kormány eddigi ténykedéseinek logikai consequentiája-e az, hogy most oly nagy alkotási készség-t hirdet s ezzel magának oly hosszú jövőt jósol?

Non putáremeknek ki van téve minden kormány; de vajjon non putáremmel áll-e csupán szemközt a Wekerle-kormány?

Katholikus népgyűlés.

Ilyen czím alatt figyelemreméltó cikket olvassunk a „Szegedi Napló”-ban. Az izgatás veszedelmes voltára való utalás után egynemely megjegyzést fűz az idézett lap azon népgyűléshez, melyet Szabadkán kívánnak a jövő hó elején megtartani az egyházpolitika ellen való tüntetés czéljából. Az idézett lap cikket így fejezi be:

Ama katolikus népgyűlésen Eszterházy Miklós Móríc gróf fog elnökölni, ugy-naz, aki Esztergomban tartotta ama nevezetes beszédet, hogy katolikus körökkel kell alakítani és hogy küzdeni kell minden és mindenki ellen, ami és aki nem katolikus.

Bácsmegeye szinte egyhangulag állást foglalt a szabadelvű egyházpolitika mellett a törvényhatóságiban és az ottani irányadó közvélemény daczára, ime, megkísérik Eszterházyék és Mamuzsich prépostok, hogy összeharangozzanak egy tömeget, mely velük fog demonstrálni. S ő sincs róla, kapható ilyen tömeg Bács-Bodroghban is éppen úgy, mint bárhol, de hogy mit ér az efféle tüntetés, azt legjobban tudják ez esetben a szabadkaiak, kik az ő hirneves prépostjukat kétségesebb szerepekben is látták már, a többiek közt az ellen hadakozva is, hogy a templomban nem szabad a hymnust énekelni.

Mindenesetre sajnos, hogy ebben a szabadkai gyülekezésben ismét kifejezésre jut odaát a törekvés, hogy az alapjában hazafias bunyevázokat éppen a papjuk helyezi ellentétbe a

Pedig nem diplomatikus dolog szabókontókra emlékeztetni az embert.

Hosszu tépelődés után megállapodtam ebben a formulában: „kiváló tisztelője”. Mellélkeltem egy bélyeget a válaszlévre és „szivtam reménység anyámnak édes emlőt.” Nem rossz koszt, — ugy asztal után. Csakhogy sokáig ne tartson. Hanem a válasz nem várattot magára.

Visszaküldötte benne még a bélyeget is és szinte azt gondoltam, hogy megnehezített érte rám. Nem ugy esett; per „kedves uramböcsém” beszélt velem.

„Istenben boldogult uratyja, énnekem kiváltképpen nagyrabcsült, szeretett barátom.” És a többi.

Csak menjek le mentül előbb, majd „csinálunk valamit”; a részleteket közölni fogja, a legjobb reményekkel van eltelve és legvégül ott áll „jó akarója”. Nem tagadom, bántott egy kicsit ez a „jó akarója”, de hát úgy köllött nekem. Mért nem tartottam elegetőnek a „tisztelettel”-t.

Az utolsó vasuti állomás másfél órányira van Réczefalutól. Küldtek elébem

plébános urnak és méltóvá teszi őt ami nem a legkisebb bűne ennek a szabadkai társadalom többi elemeivel, arra, hogy a szomszéd város hatósága és közönsége sulyosan éreztesse vele káros aspirációinak mengend-hetlenségét. Most annyi bizonyos, hogy az egyházmegye hatósága nem fogja érdemlett megtorlásban részesíteni akkor, mikor a szabadelvűséggel hadakozó katolikus népgyűlést rendez, ha mindjárt nemzetiségi szaga van is ennek a gyűlésnek.

Bácsmegeyei gyönyörűségek.

A „Pesti Hirlapot” bajos azzal gyanusítani, hogy a bácskai állapotokat elfogult szemmel nézi. A szent-lap augusztus 3-iki száma a szent-tamási esetről megemlékezve, ilyen szókkal simítja végig a megye közigazgatásának intézőit:

„Bácsmegeyei gyönyörűségek. Az országnak kétségteletlenül, egyik legnevezetesebb vármegyéje Bács-Bodrogh vármegye. Nem csak fekete földje, gazdag parasztjai, nagyiható emberei révén híres az a derék megye, hanem közigazgatása után is. — Tudvalevőleg ebben a megyében történt Magyarország megyéi közt a legtöbb sikkasztás, hivatalos pénzekkel üzőtt defraudáció, ebben a megyében függesztették fel az utóbbi időben állásától a legtöbb, közbecsülésben álló katonaszabadítót, a ki százezreket szerzett magának azzal a jószívűségével, hogy más szegény ember fiát a terhes katonai szolgálattól megszabadítja. Ilyen előzmények után egy cseppet sem meglepő az a hír, melyet ma ennek a mintavármegyének egyik községéről veszünk.”

Ezután a szent-tamási viszonyokat írja le, melyekről már volt is szó lapunkban s más helyütt mai számunkban épületes dolgokat talál az olvasó.

Ugyanazon lap vezércikke is foglalkozik a bácsmegeyei viszonyokkal és a következőkép aposztrofálja azokat:

kocsit, bundát meg lábzsákok. Az uton a kocsiom — ki a bententes hetes asszony-nak törvényes hitestársa — azonközben míg a lovak gyakorlati előadást tartottak arról a közmondásról, hogy: „Lassan járj, tovább érsz,” elmeséli nekem, amit a feleségétől megtudott. Hogy már két napja sítik a törtákat odahaza. Volt pulykahalál! Meg aztán tegnap kijött a városból egy sörényes német és igazított foghúzóval a klavérián, vagy mi a közsvényen, meg sok más egyebet, amit én már elfelejtettem.

Az öreg ur nyájas ábrázattal jött ki elébem a folyosóra s ugy megszorította a kezem, hogy menten megfujtam. A felesége — egy hozzá illő természetes asszonyság — fölemelkedett a karosszékből, élénken tiltakozott, hogy „óh, kérem” s felrántatta velem a kezét a szájam elé. — Megvacsoráztunk. A háziasszonytól jobb kéz felől ülök; mellettem Liza kisasszony, a fiatalabb, egy folyton iruló-piruló hölgy; átellenben Esz-tike kisasszony, aki a Bazár boritékán im-nár sok éve ugy levelez, hogy: „Tiszaháti kis barna.”

Bácsvármegyében egy egész érdemes előjáróságot nyomtak el s az egész odaváló rendőrséget bekisérték a csendőrök. Szent-Tamáson történt, a hol 1848—49-ben annyi vér omlott ki. Nagy, tehetőes község, a hol néme-lyik földmivelő embernek százezrei vannak; van olyan is, a kinek milliója. Tulnyomólag szerbek laknak benne, tehát ott annál jobbnak kellett volna a magyar közigazgatásnak lennie. De már régen tudta mindenki, hogy ott rettenetes községi gazdálkodás folyik, mint mindig, a jegyző elnézése és rászédése mellett. Hogy mit csináltak mindent, az talán majd ki fog világosodni. A vége az lett, hogy a képviselőtestület panaszaira az óbecsei főszolgabíró kiszállt Szent-Tamára s jegyző, bíró és pénztárnok ellen fejeelmi vizsgálatot rendelt. A községi képviselő nem elégedett meg ennyivel, s az alispánnál kieszközölték, hogy mind a hármat felfüggesztette. Másnap pedig kiszállt a kir. csendőrök. Ezek már nem vármegyei emberek s nem is olyan puhakezűek. Összefogdosták a szenttamási egész rendőrséget, az úgynevezett „felelős ördöket” s szuro-nyok közt bevitték Ó-Becsére a bíróság elé, hogy ott legkülönbözőbb lo-pásokról, orgazdaságokról s egyéb-nemű közigazgatási tevékenységeikről beszámoljanak. Szent-Tamás nagy kö-zsége most előjáróság és rendőrség nélkül áll. Hála Istennek! — mondják az odaváló emberek.

Mit tettek ott azok a nagy és kis emberek, azt nem nehéz kitalálni. A bácskaiak már tudják, hogy rettenetes sok minden gonoszság lehetett ott főlhalmozva, ha a — vármegye is megmozdult miatta. Mert van itt is, ott is sok mindenféle a községi vagyonban, a diurnomokban, a bére-tekben, árvapénzben; abban, a miben. De hogy a vármegye megharagudjék, ahhoz már annyi minden kell, amennyi miatt annak idején Sodoma és Gomorrha tüzeskénköves eső közt sü-lyedt föld alá.

Vacsora után a kisasszonyok a szom-széd szobába vonulnak s Eszti ke sorra pro-dukálják a „Cornevillei harangok”-at, a Tro-vatore-t, meg a „Kis halászeleánykát”. Oh, csak itt lenne az a sűrűnyes német! De megtépném a haját!

Az édes mama hátrádott a székében, édesdeden gyönyörködött Planquette áriájá-ban s talán küzdött egy kicsit az álommal is. — A házigazda pedig közelebb húzta a széket és bevezetett a körülményekbe, Ennyi meg ennyi a község lakósa; házi-gyógyásztáram lesz; van egy uraság, akinek a felesége nem is egészséges, ha valami baja nincs. A szolgabíróval gazdám jó vi-szonyban van, az sok mindent meg fog az ó kedvéért tenni. — A háziasszony nem elegyedett a dologba, szélmalmot csinált a két hitvelykujjából és andalodott a muzi-kán.

— Hanem bizony, édes uramöcsém, a képviselőket nálunk meg szokás környé-kezni. Egy kis ajándék, hol száz jó szivar, hol egy kis asszu, meg mi egyéb. Egy-pár száz forint elkel. Szánt-e rá va-lamennyit?

Az egyházpolitikai reformokhoz.

Az országgyűlési szabadelvű párt egyik legtekintélyesebb tagja az egyházpolitikai reformokra vonatkozólag a következőkre figyelmezteti a „Pester Correspondenz”-et:

Ide-oda kombinálnak, a legfontosabb próbákat és ellenpróbákat teszik, hogy ki-találják, vajlon a kormány egyházpolitikai javaslatai a különösen a polgári házasság javára elérhető lesz-e a többség a főren-diházban, vagy sem. Fontolóra veszik a kor-mány befolyását egyes főrendekre, sőt any-nyira mennek, hogy ez irányban kombi-nációba vonják a korona esetleges kijelen-tését pro vagy contra és e tekintetben utal-nak egy állítólagos praecedensre, hogy t. i. annak idején a király, mikor a kereszté-nyek és zsidók közti házasságról szóló tör-vény az akkori, még nem reformált főren-diház elé került, Festetics Tasziló grófhoz így nyilatkozott: „A Habsburg-ház van oly jó katolikus, mint a Festetics grófok, és alkalmazkodik hozzá... Egyik főherceg-nek a felhatalmazása, hogy az egyházpoli-tikai javaslatok mellett szavazzon a főren-diházban, szintén ajánlva lett a kormány-nak, mint kipróbált eszköze a sikernek. És mégis mind ez a mesterkedés és erőlt-etés felesleges. A kormánynak mindenek-előtt joga van a koronának évenként 5 fő-rendiházi tagnak életösszignán kineveze-sét indítványozni: tehát a szabadelvű tábor a főrendiházban még az idén 5, 1894. januárban ismét 5, — összesen 10 új tag-gal szaporítható. De ami a legfonto-sabb és amire eddig ügyeltek senki sem gondolt, az a körülmény, hogy a törvény a királynak megengedi, hogy a bárói és grófi czímet a páirjoggal együtt, (természetesen ama törvényesen megállapított feltétel alatt, hogy a censzusnak megfelelnek), annyi érdemes nemes nagybirtokosnak adományozza, a hánynak tetszik. Hála Istennek, vannak Magyarországon majd minden vármegyében gentry-férfiak, kiknek nemesége oly régi, mint akármelyik Zichy, Eszterházy, De-sewffy vagy Pálffy és akiknek ősmagyar eredete bizonytalán kiállja az összehasonlítást a Wenkheim, Berchtoldok, Windischgrätzek és Lobkowitzokkal, akik 3000 forintos cen-zusnak is megfelelnek, s eddig az okból maradtak egyszerű nemesek, mert, mint a Szőgyények, Kállayak, vagy a megboldo-gult Majláth György és az életben levő Tisza Kálmán, bárói vagy grófi praedikatu-m nélkül előkelőbbeknek tartották magu-kat, a szabadelvű haladás jó ügyéért azon-ban meghozták azt az áldozatot, hogy elfo-gadjának egy főnemesi czímet: Ezzel az eszközzel ha szükséges, a legkönnyebb és legtermészetesebb módon lehet többséget alkotni a főrendiházban.” És akkor a sza-

Végigboronálom az újjaimmal az én baccalaureatus fejemet.

— Bizony pénzem most nekem nincs, hanem remélem ilyen esetben majd csak kirukkol talán az apósom. Mert mihelyt megkapom az állást, asszonykát is hozok a községbe.

A házigazdám egy hirtelen pillantást vetett a feleségére s most ez is megszólalt, apró szeméit belém furva: U-ugy?

A temperatura rögtön a fagypont alá került.

— Eszti ke, hagyd abba, késő van már a doctor ur is bizonyosan el van fáradva.

Nem lehetett az intést félremagyaráznom, elajánlottam magam, mentem a vendéglőbe. — A vasuthoz vissza fogadott kocsit vitt. Már hogy tudniillik én fo-gadtam.

Én nem tudom, mit vétetett nekük az én apósom? Hiszen nem is ösmerik!

Olyan jó ember pedig. Kár, hogy ta-vasz óta egy kicsit nagyot hall. A kulai vásáron hűtötte meg a fülét.

badkai katolikus népgyűlés elmehet Ku-kutyinba.

Különfélék.

— Szemle út a Tiszán. Miklós Ödön államtitkár e hó elején kezdte meg szem-leutját a Tiszán közvetlen tapasztalatok szerzése céljából. Most rövid pihenő után folytatja utját. Ezen nagy buzgóságról ta-nuskodó szemleút bennünket annál is in-kább érdekel, mivel az államtitkár ez al-kalommal hivatalos eljárása közben pár napig vármegyénkben időzik. A megállapi-tott uti terv a következő: Augusztus 8-án (kedden) Budapestről d. u. 2 óra 20 perc-zor vasuton Szegedre, ott meghalás. Augusztus 9-én (szerdán) Szegedről reggel 5 óra 30 perczkor gőzhajón Törökkanizsáig 32 km, 8 óra 30 perczkor T. Kanizsáról az ó-kanizsai zsiliphez 6 km, 10 órákor az ó-kanizsai zsilipről hajón Zentára 14 km, ott 11 órákor étkezés; d. u. 1 órákor Zen-táról hajón a padái zsiliphez, utközben a kotrók megnézése 18 km. 3 órákor a padái zsilipről Ó-Becsére 32 km. 5 óra 32 perc-zor Ó-Becséről hajón T. Becse mellett el-haladva, a Rohonczy-telep és Ferencz-csa-torna bácsföldvári zsilipjéhez, onnan vissza Török-Becsére, oda érkezés 8 óra 30 perc-zor 24 km. Augusztus 10-én (csütörtökön) Török-Becséről reggel 6 órákor a belvizle-vezetési művek megtekintése után a babatói rakodóház (szivattyu-telephöz) 24 km. 8 óra 15 perczkor a babatói rakodótól ha-jón lefelé Titelig 32 km. ott gyalog a magaslatra és 11 óra 30 perczkor ebéd; d. u. 1 óra 15 perczkor Titelről hajón a Tisza torkolatához 10 km. 2 órákor onnan hajón a Dunán felfelé Újvidékre 40 km. Este 6 óra 38 perczkor Újvidékről vasuton Buda-pestre. Augusztus 11 (pénteken) reggel 7 órákor megérkezés Budapestre.

— Életmentő rendőr. Egy újvidéki derék rendőr a napokban Marinkovics Milica medvetáncoltató cigányasszonyt, ki fű-rés közben a Ferencz-József-csatornában fuldokolni kezdett, szerencsésen kihalászott és sok fáradozás után eszméletre térített.

— (A millenniumi kiállítás és Ó-Becse.) Ó-Becse község képviselőtestülete kedden tartott közgyűlésén a szegedi Kereskelmi és Iparkamara megkeresésére kimondotta, hogy a kiállítás érdekeit előmozdítandó a 94. 95. és a 96. évi költségvetéseiben 400 — 400 koronát bocsát a kamara rendelkezésre. E példán épülve az ó-becsei I. Taka-rékpénztár is az nap délután ugyancsak három éven át 200—200 koronát ajánlott fel erre a célra.

— A szent-tamási állapotokról már volt szó lapunkban. Ugyane tárgyban a követ-kező közleményt olvassuk a Pesti Naplóban: Szent-Tamás szentjei. Nem kevesebb mint kilenc Szent-Tamás nevű község van Magyarországon, ezek közt különös figyel-met érdemel a Bács-Bodrog megyében lévő Szent-Tamás, melyről különös dolgokat ir-ó-becsei levelezünk. A járásunkhoz tartozó Szent-Tamás községében, írja tudósítónk, nagy visszaélések nyomára jutottak s a vizsgálat valószínűleg furcsa dolgokat fog még kideríteni. Ugyanis a rovaneoló bizott-ság a községi pénztárban nagyobb hiányok-nak jutott a nyomára, miért is a főszolga-bíró tegyelmi vizsgálatot rendelt el Ivanics Izidor jegyző, Drakulics Miklós bíró és Stefanovics Pál pénztáros ellen. Ivanicsnak költséges életmódja már régebben feltűnt,

de az ősenkisen is merete volna őt gyantásítani, migyen egy véletlen felülvizsgálat a visszadlések nyomára nem vezetett a képviselőtestület részleges bizottságait nyelvének tanulásán, az alispánról a bírák útján a bírósók rögtön való felfüggesztését kérte. A bírók le a községi pénztáron elkövetett visszadléseket, minthogy a baj ritkán jár egyedül, nyomban még egy másik építelési dolog is sült ki Szent-Tamásra. Tegnap esendőrök érkeztek a községbe, akik a községi gyűlésen a rendőrség fejét felcsévével együtt elfogták és bekisértek az ő bencsei járásbíróshoz; a rendőrség fejével együtt letartóztatták a községi rendőrség valaménynyi legényét is, még pedig lopások, bűnpártolások és egyéb ilyen jeles esetekért. Szóval kiállt, hogy Szent-Tamason esnap olyan kient van, amelynek maga felé hajlik a keze.

Arvay Géza cimbalom-művész ez idő szerinti Ujvidéken hangversenyez.

Tanulmányok. Schlosz Lajos szabályai ízr. tanító, lapunk munkatársa, hasonmóságon Topolyára választatott meg.

Forró tejjel öntötte le vigyázatlan-ságból Melykúton Tesch Jánosné a kis lányát, aki borzasztó kínok között behalt sebébe.

Pályázat van hirdetve Prigl. Szt. Ivánban közs. végrehajtói és Moholon irnoki állásra.

Tekeversenyt fog a zombori kaszinó-egylet augusztus 20-ikán rendezni. A legjobb dobásokra díj van kitűzve.

A polgári kaszinó-egylet augusztus 20-án társasvacsorát és táncmulatságot rendez.

Kézrekerült szökevény. Szabadkán a múlt hó 15-én nagy lopás történt. Mint annak idején említettük is Bezeredy főhadnagy Szomolay József nevű inasa — ki még hadkötelezett is — gazdájától 20.000 forintot lopott s megugrott. Szomolai utja Budapestre hozta. Két napig ott mulatott a fővárosban a nélkül, hogy a rendőrség nyomára jutott volna. Onnan Vácra ment, a hol körösmái botrányt is csinált, de az oda való rendőrség kezéből is kimenekült s nyírbácsi veszett. A minap a jómadarat az ischli rendőrség elfogta s utnak indította Bécs felé, a hol Szomolai ezrede most tartózkodik. A buszezer forintból már sok hiányzik. Szomolai életrajzát közlik most a lapok, amint azt ilyen jeles férfiről illik is. Erről s az elfogatás részleteiről a következőkben számolunk be.

Szolmai 24 éves, Budapesten született és dunaföldvári illetőségű. Téglaégető volt s egy bécsi gyalogezredben szolgált. Május 10-ikén megszökött, amintán a előbb Szell Kálmán egyéves önkéntestől egyenruhát s egyéb tárgyakat lopott. Egy, a Wienerstrasse 23-ik szám alatt lakó, Szoboda Mari nevű asszonynál vett lakást, hol Csery Zsigmond néven írta be magát. Ezt az asszonyt is meglopja 60 frt erejéig s aztán eltűnt. Bécsből a szökevény Szabadkára ment, hol jun. 1-én lépett szolgálatba Bezeredy főhadnagynál, még pedig a Bécsben meglopott Szell Kálmán neve alatt. Körülbelül hat hétig megbecsülte magát. Múlt hó 16-án urának családja nem volt otthon, mikor a család visszacrkezett a szolgát nem találták, de a szekrények, fiókok, egy íróasztal föl voltak törve s pénz, ékszerek, értékpapírok stb. szintén eltűntek. A kár körülbelül 20 ezer frt volt. — A szélhámos lovaj Szabadkáról Ischlbé ment „üdülni.”

Utközbenről kimulatla magát Váczott, mint azt akkor megirtuk. Ischlbén egy előkelő vendéglőben a vendég könyvbe úgy írta be magát, mint Lindtner Albert, cserkőreg termelő Vácziól, 26 éves. Nagy lábón élt s egyszer egy ezrest is váltott. A bécsi rendőrfőnökség hivatalnokja, a kire Ischli közbiztonsága van bízva, gyanusnak találta, hogy „Lindtner” folytonosan négy, rendőrileg ismert kozákkal érintkezik. Julius 22-én szállásáról egyszerre eltűnt. Értékes tárgyakból álló podgyászát a vendéglőben hagyta. Távozása annál inkább feltűnt, mert vele együtt hagyták el a gyógyhelyet az említett kozákok is, s eleinte az a gyanu terjedt el, hogy Lindtner blütény áldozata lett. Az ischli polgármesteri hivatal a váci főkapitányságot is értesíté „Lindtner váci cserkőreg-termelő” eltűnéséről. Az átküldött személyleírás alapján Váczott rájöttek hogy „Lindtner” tulajdonké a szabadkai ékszerlovaj, Szomolai József, a miről az ischli polgármesteri hivatal azonnal értesítették. A szélhámos vissza érkezett Ischlbé, de más vendéglőbe szállt, nem abba, a honnét távozott. Nevét is megváltoztatta. Most már Lázár lett belőle. Azonnal elfogták. 2800 frt készpénzt és csaknem az összes ellopott ékszert megtalálták nála. A kétségbevonhatlan bizonyítékok következtében a szélhámos bevallotta, hogy ő a szökevény Szomolai.

A circus annak daczára, hogy utolsó előadást hirdetett már többször is, még városunkban időz. A lankadó érdeklődést bír-közással és a Szalamon-zky-féle fővárosi circusz négy tagjának vendégszereplésével igyekeznek az igazgató újra felébreszteni. Pár napig lesznek még itt az akrobaták, míg Baján rendezbehozzák a „bűvöletet.”

A bezdáni tanuló-ifjuság, augusztus hó 5-én, táncezrel egybekötött jótékonycélu szavaltati estélyt rendezett. Az előadók a következők voltak: Farkas Ferencz, Alföldy Vidor, Topál Inare, Goldschmidt Rezső, Perr Ottó, Szezyfried József, Veszeloovszky Ferencz, Bosnyák István, Czifrusz Károly, Lovas Mihály.

Hűlen ügynök. A szegedi kenderszővészet számára a bácskai gazdaktól Német-Palánkán Rosenstock Győző vásárolta már jó ideje a kendertermést. Megbizótól a vásárlásokra előre kapta a pénzt Rosenstock, rendesen nagy összegeket, amelyeket készségesen bíztak rá, mert eddig semmi kitégést sem tudtak ellene. Nemrég Rosenstock megint tízezer forintot kapott bevásárlásokra a szövetkeztől; de ezzel az összeggel a napokban megszökött, senki sem tudja hogy hová. A esendőrség mindenféle körözteni.

Bankettet tartott a zombori jogász-közönség Raics nyugalomba vonult törvényeségi bírósági tiszteletére a hó 4-ikén az Elefánt szállóban. A kedélyes banketten sokan vettek részt közeletünk férfiai közül és több sikerült felköszöntőt mondtak a megtszeltre.

Ivanics Izidor a felfüggesztett szent-tamási jegyző — hír szerint — beadta lemondását. Debnisset pridem.

Kanászgyerekek ítélete. Szabadkáról írják: Az aratási nagy munka időben három kanászgyereket a tarlókon legettette a dísznö csúrhét, ők maguk pedig valami árnyas helyre húzódvá boldogságokon törtek fejüket. Valamelyik a három közül eltalálta, hogy játszanak betyárosdit és ha a betyár szerepét játszóit elfogják, akkor azt

játékból felakasztják. Ugy is történt. A három közül egy elvállalta a betyár szerepét, kettő pedig, mint illik is, a esendőrök szerepét. A betyár szerepét játszó 9—10 éves fiu hozzá is fogott a futáshoz, de mivel a dísznökat nem lehetet messzire elhagyani, tehát csak kis térségben volt kénytelen a szaladó betyár szerepét játszani. A két esendőr szerepét játszó fiunak könnyen sikerült őt bekeríteni és elfogni. Ekkor aztán a két fiu megkötötte a betyárt és törvényszéket ilve, kötélt általi halálra ítélték. A kis betyár tudva, hogy tréfa az egész, a legnagyobb phlegmával hallgatta az ítéletet, sőt hogy a játék élethű legyen, azt is bekén törté, mikor a nyakára kötötték az ostort és a fára emelték, hogy felkössék őt. Mikor megvolt a csomó, kiabálást hallottak és arra tekintve azt tapasztalták, hogy a dísznök mind a gabonacsomók alatt vannak. A megveréstől félelem elvette eszöket és mindketten a dísznök elterelése végett elszaladtak és ott hagyták a szerencsétlen betyárt, aki szegény hasztalan rugdalódozott, a hurok mindig összehúzult s tréfából megful. Bármily gyorsan iparkodott is vissza a két fiu a dísznök megfordítása után, mire visszatértek, a kis pajtás már akkor kiadta lelkét. Igaz ugyan, hogy levágták, de ez meg volt halva. A két szerencsétlen fiu megrémülve futott világnak nem gondoltak többé sem dísznöra, sem a meghalt pajtásra, csak a verésre, addig futottak, míg a fáradtságtól kimerülve, össze nem rogytak. Az aratók találták meg mind a meghalt, mind az elalélt két gyermeket, a kik ily veszélyes játékot űztek.

Kolerin esetek fordultak elő szörványosan Kovil-szent-Ivánban az utóbbi napokban. Ugyanonnét vesztnek panaszos levelet, hogy a község területén számos nyílt árok van, amelyek nem válnak tulságos üdvére az egészségnék. Talán ez a felszólalás odatereli az illetékes körök figyelmét. A magunk részéről legüdvösebbnek véljük, ha a községi közegek eljárása vagy lanyhasága panaszra szolgáltat okot, egynesen az alispánhoz fordulni s ha ő sem tesz róla, a helygyi miniszterhez, aki a közegek egészségügyi dolgokban nem érti a tréfát. —

A vármegyei közgyűlés.

F. hó 5-én rendkívüli közgyűlést tartott a vármegye, melynek lefolyása a következő volt:

Belügyminiszteri intézvény a vármegyei tiszti-, segéd-, kevelő- és szolgaszemélyzet illetményeinek felemelése iránt 212. szám alatt hozott közgyűlési határozat jóváhagyása tárgyában. Tudomásul vetett.

A nagym. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter urnak határozata, melylyel a néhai báró Rudits József-hagyaték értékesítése ügyében a vármegye alispánja részre kiállított meghatalmazást jóváhagyja. Tudomásul vetett.

Uj-Verbász község képviselőtestületének az ottani pártfogósági alimn. segélyezése tárgyában hozott határozata. Jóváhagyott.

Petrovosszellő községe által a főutca kiépítése iránt megtartott árlejtésnek eredménye és ez ellen Kovács Janos Gál és társai részéről beadott felebbezése. A felebbezés elutasított.

Ó-Sztapár községének határozata a prigl-szent-iván-apatini mútra megszavazott természetbeni hozzájárulásnak medváltása iránt. Jóváhagyott.

Schlagetter Gyula megyei főügyész jelentése Rigycza község javára Schei-

ring József volt községi pénztárnok ellen telekkönyvileg biztosított hiányösszeg telekkönyvi törlése tárgyában. Jóváhagyatik.

Schlagetter Gyula megyei főügyész jelent se Uj-Palánka község képviselőtestületének a Spiltener Peter és társai által a község helyett állítólag fizetett összegek megtérítése iránti határozata tárgyában. Az állandó válaszmány javaslata elfogadtatik.

Nemet Palánka község képviselőtestületének határozata a község kezelése alatt álló kórházalap kamatainak 6 százalékról 5 százalékra leendő leszállítása tárgyában. A javaslat határozottá vált.

Bash Herman és Albert csantavéri lakos, zentai földbirtokosok, felebbezése Zenta város képviselőtestületének a katonabeszámolásai költségek fedezésére 20 százaléknyi közköltőség kivetése tárgyában hozott határozata ellen. A városi határozat jóváhagyatott.

Pivnicza község képviselőtestületének egy községi vágóhid felállítása tárgyában hozott határozata. Jóváhagyatott.

Kulpin község képviselőtestületének a község ház céljaira megveendő épület tárgyában hozott határozata. Jóváhagyatott.

A pivniczai helyettesített segédjegyző jutalomdíja tárgyában hozott képviselő testületi határozat. — Jóváhagyatott. —

Rác-Militics község képviselőtestületének egy 5000 forintos ideiglenes kölcsön fölvétele tárgyában hozott határozata. — Jóváhagyatott. —

Uj-Soóvé község képviselőtestületének a községi rendőr vezető fizetése felemelése tárgyában hozott határozata. — Jóváhagyatott. —

Ugyanannak a községi rendőrök fizetésének felemelését célzó határozata. — Jóváhagyatott. —

Marthonos község képviselőtestületének a község tulajdonát képező tűzoltószereknek az ottani tűzoltó testület részére leendő átengedése tárgyában hozott határozata. Jóváhagyatott. —

Petrovoszelló község képviselőtestületének a kataszteri térképek kiigazítása tárgyában hozott határozata. — Jóváhagyatott. —

Bikity községben behajthatatlanná vált különféle követelések leírása iránt hozott képviselőtestületi határozat. — Jóváhagyatott. —

Nemet-Palánka községben behajthatatlanná vált különféle követelések leírása iránt hozott képviselő testületi határozat. — Helybenhagyatott.

Déronya községben behajthatatlanná vált különféle követelések leírása iránt hozott képviselőtestületi határozat. — Helybenhagyatott.

Apatin, Bácsujfalu, Zsabya, 1890, Begecs, 1891., Csávoly, Felső-Szent Iván, Filipova, Hodságh, Kolluth, Parabut, Szeghegy 1892. évi közpénztári számadásai, F.-Kovil 1889., A.-Kovil, Csataalja, Keresztur 1893. évi pótköltségvetései. — Jóváhagyatott. —

Rendőrbiztos vasban.

A szent-tamási esetről lapunk más helyén talál értesítést az olvasó. Nem tudatván a tőrből, hogy miben áll az igazság, közreadjuk — a Szegedi Napló nyomán — a letartóztatott rendőrbiztos panaszaát is, melyet a szegedi csendőrparancsnokságnál emelt.

A panasz szerint, melyet Matits Szilárd szenttamási rendőrbiztos írásban nyújtott be, Pálfi őrsvezető valóban messze túlépelt volna azon, amit megengedhetett volna magának egy őrsvezető és ha a vizsgálat azt deríti ki, hogy a panasz alapos, bizonyára keményen torolja meg a parancsnokság a hatalommal való visszaélést.

Első sorban magának tartozik ezzel a csendőrség, mely üdvös működésével mindjobban kiérdemli a közönség bizalmát, melynek tehát unnie kell arról is, hogy egy vad csendőr ur a derék intézmény rovására ne erőszakoskodhassék.

Hallatlan erőszakoskodásról szól az a panasz, melyet Matits Szilárd rendőrbiztostól átvett a kertletti parancsnokság segéd-tisztje, Szathmáry hadnagy, megigérvén, hogy a szigorú vizsgálat megejtéséről gondoskodni fog.

Matits Szilárd azt adja elő panaszlevelében, hogy Pálfi őrsvezető valóságos inkvizícióval rohanta meg őt és községi rendőreit július 28-án. Fegyveres csendőrökkel jelent meg a községi rendőrbiztos irodájában és arról kívánt magyarázatot, Matits Szilárdtól, mi történt egy nála pár hónap előtt letartóztatott egyén 6 forint-jával.

A biztos elmondotta, hogy az összeget a letartóztatott ügyében költötték el sürgönyre és hogy ő erről elszámolt.

Kétségtelen, hogy erősebb szóváltás következett az első kiballgatáskor, mert annyira jutott a dolog, hogy az őrsvezető a biztost is, rendőreit is, csendőr-fedezet alatt hallgatta ki.

Dél felé a rendőrbiztos felesége meghallotta, hogy a férjével valami baj esett és elmenvén a községházra, kérdőre vonta a csendőr-őrsvezetőt, mért őrizteti a férjét, aki tisztességes ember. Az őrsvezető a panasz szerint elutasította a nőt és mikor az elkeseredett szavakkal támadt rá, puskatusal verette, sőt végül őt is letartóztatta.

Másnap délig voltak így letartóztatva, a rendőrbiztos és neje, amikor aztán kocsi-ra ültette őket az őrsvezető és a tiltakozó rendőrbiztost meg vasra is verve szállította Ó-Becsére a járásbírószághoz.

Este fél hatkor értek Ó-Becsére és a járásbírósnál már nem volt senki. Obaliczki Hugó aljárásbíró azonban értesülvén, a szenttamási rendőrbiztos letartóztatásáról, azonnal a hivatalba sietett és jegyzőkönyvet vévén föl az esetről, a rendőrbiztost és nejét 8 órákor elbocsátotta.

Ebből az látszik, hogy az a Matits Szilárd aligha követett el olyan főbenjáró bűnt, melyért vasra verve kellett volna a bíróság elé szállítani. És amennyiben így történt a dolog, az őrsvezető hatalmaskodása annál súlyosabb beszámítás alá esik, mert egy köztisztviselő és éppen egy rendőrbiztos ellen követte el, akinek hivatalos teinkintélyét is veszélyeztette.

A vizsgálat ki fogja deríteni a tényállást és ha a rendőrbiztos ártatlan, igényt tarthat rá, hogy példás elégtételt nyerjen.

Felszámolás előtt.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium, a Lugoson székelő m. kir. pénzügyigazgatósághoz áthelyezett és pedig a nekem kézbesített rendelvény szerint a szolgálat érdekében, az állam költségén. — Ezen magas rendelkezésnek természetesen következménye, hogy Zomborból távoznom kell. Mint igazgatója a zombori fogyasztási egyesület mint szövetkezetnek, tehát egy nyilvános számadásra kötelezett vállalatnak, kötelességemnek tartom a reám bízott tiszteben való eljárásom eredményéről röviden bár, a következőkben számot adni:

1893. jul. 31-én az egyesület vagyoni állapota ez volt:

	Vagyon:
Áru készlet leszállított ár	51 frt 41 kr.
A tagoknál künt levő követelések és pedig a befizetett üzletrészek leszállítása után	1126 frt 63 kr.
Pénztár készlet	876 frt 65 kr.
Felszerelés a mely 305 frt 76 kr-ba került, csak ba felvéve, összesen	140 frt 67 kr. 2165 frt 36 kr.

Teher:
Négy hitelező követelése 1981 frt 56 kr.
Mutatkozik tehát vagyon 513 frt 80 kr.

Az adóssok névjegyzéke, az áruknak hitelbe lett eladása körül a hetes bizottság által tanusított óvatos eljárás, a felszerelési tárgyak alacsony becslése és a jul. hó 19-én tartott közgyűlés által a felszámolás előkészítésére kiküldött négyes bizottság tagjaitól bizton elvárható sikeres eljárás, elég biztosítékot nyújthat arra nézve, hogy 213 frt 80 kr-ban jelzett fölöleggel fogja az egyesület a novemberben megtartandó közgyűlésen a törvényszerű felszámolást elrendelni.

Nem bukott meg tehát a zombori fogyasztási egyesület mint szövetkezet, hanem tisztességgel vonul vissza azon térről, a melyet, a rut hálátlanság, a sárka irigység, a durva neveltelenség s a minden pestisek bölcsője, a butaság foglalt el. — A Herostratusok örüljenek műyük sikerén, az egyesület igazgatóságának gondja lesz, hogy a felszámolás után várandó feleségből, Diána templomának szentségtelen kezek által történt lerombolása emlékére megfelelő alapítványt tegyen.

Ez szolgáljon tudomásul azoknak, a kiket érdekel, valamint azoknak is, a kik a calumniari audacter elvének bodolnak.

Távozásom alkalmából Zombor szabad kir. város nagyérdemű közönségének „Isten hozzád”-ot mondva, hálás köszönetet nyilvánítom azért, mert kilencz éven keresztül kötelességem szívesen látott, a mely szíveslátást én, mindenkor nagyra becsültem és kiérdemelni törekedtem.

Zombor, 1893. év augusztus 3. án.

Ribiczey Ádám s. k.
a zombori fogyasztási egyesület mint szövetkezet igazgatója.

Közgazdaság.

— A vásároló iparosok érdekében. Több helyütt fordult elő az az eset, hogy az előjárások a vidéki iparosokat, a kik a vásárra jöttek, ellen éppen mindennapi okoskodással igyekeztek megkárosítani a községbeli iparosok javára. Tudvalevő dő-

log ugyanis, hogy a hetivásárokon rendszerint idegen iparos nem vehet részt. Most tehát, ha az országos vásár a hetivásár napjára esik, némely községben az előjáróságok nem engedték meg a megjelent idegen iparosoknak, hogy áruikat árulhassák, úgy gondolkozva, hogy ezen a napon tulajdonképpen hetivásár van. Igen természetesen ez a félszeg intézkedés határozott kijátszása a törvénynek és megrövidítése az iparosoknak. A szegedi ker. és iparkamara a napokban felterjesztést intézetta keresk. miniszterhez, arra kérve őt, hogy ezen visszás és törvénytelen állapotot közzelmondóan szüntesse be.

CSARNOK.

Politikusok szerelmes versei.

Ki hinné, hogy Csávolszky Lajos, a nagy vasutépítő, valamikor verseket kovácsolt? A komoly, rideg szerkesztő valamikor a muzsik berkeiben virágot szedett, szerelmes verseket irt.

A kételkedőknek itt a czafola, itt a bizonyíték, egy szerelmes verst Csávolszky Lajostól:

Fel sem vettük egymást . . .
Fel sem vettük egymást,
Midőn hozzánk jöttél:
Én már mást szerettem
Te is mást szeretted.

Később elbeszélte
Hogy szived kiért ver.
Én: hogy hű szerelmem
Végzetlen tenger.

Elmondtam hogy Betti
Egyedüli kincsem,
Te: hogy Tóbin kívül
Boldogságod nincsen.

Szomorú történet,
Folytassam-e dalt?
Tóbi hűtelen lett
Betti engem megcsalt.

Keservesen sirtunk
De hamar elhagytuk,
Megcsókoltalak és
Egymást vigasztaltuk.

Most már semmi bajunk
Ülünk a pamlagon.
Te ugy hívsz: Angyalom.
Én hivlak: Galambom.

Csávolszky Lajos.

Thaly Kálmán, a haragos politikus, a bős kurucz, ifjú korában szintén szerelmi lantot pengetett. Ime itt a példa:

Oh szerelem!

Oh szerelem, sokszor csodás,
Sokszor gúnyos hatalom!
Kit felemelsz: annak vége,
S kit lesújtasz: üdvössége
Biztosan már meg vagyon.

Oh az a ki hordozhatja
Boldogtalanságodat:
Fejét fel az égig tartja
Gyémánt korona van rajta,
Irigy rá maga a nap.

S boldogtalan lesz, ki bírja
Muló boldogságodat:

Busan nézzen le a porba,
Hol a földön szétlporva
Kis férgesekék porlanak.

Thaly Kálmán.

E két elfelejtett költőhöz, a kik bizonyára már maguk sem tudják, hogy melyik porlepte zugban hever eldobott lantjuk, méltó társul vehetjük Szél Farkast. Ez a komoly történetbűvár, ez a komoly jogász, kir. táblai tanácselnöki székében bizony aligha gondol arra, hogy valaha ő is udvarolt a költészet muzsájának. Ime ifjú korának egy pár rimes emléke:

Annak a kit én szeretek.

I.

Én láttam őt, midőn mellettem ült
Oly bájolón mosolygott ajaka,
Hóvállain mint hullott le a fűrt
Ah! a szépségnek ő az angyala!

Mily édesen foly ajkin a beszéd . . .
S hány férfinak elvette már esztét!
Mégis midőn az az ajak nevet:
Felejttem bűm és szenvedésemet!

S hány férfiszive érezé, hogy mi a kin.
E két szemnek bűvös mosolyain!
Mégis midőn e két csillag ragyog.
Azt érzem, hogy én boldog vagyok!

II.

Ne mondd, hogy én nem szeretlek
Oh nézd arczom miként hevül,
Ha jössz avagy eltávozol,
S miként ver a szív itt belül.

Ne mondd, hogy én nem szeretlek
Lesz még midőn imádkozom:
Isten bocsássa bűnömet!
És te rólad gondolkozom . . .

Ne mondd, hogy én nem szeretlek . . .
Ne mondjad a világnak!
Ime megvallom önként magam;
Nem szeretlek, én — imádlak.

Szél Farkas.

Szerkesztői izenetek.

H. J.—ő. Zombor. Az egyiket (Miért) közreadjuk. Tessék figyelemmel kísérni és elfáradni az illető számért. Ha több gondot fordítana arra, amit ír, nagyon csinos holmik kerülnének ki a tolla alul.

— **Telepítésünk.** Ismételten kértük t. dolgozóitársainkat, hogy ne írják tele a papír mindkét oldalát. Ajánljuk e kérésünket b. figyelmébe.

— **K. S.** Ily elkésett tudósításnak nem vehetjük hasznát. A régi, jó „Fillértár“ között három hetes újdonságokat; ma egész csomó hírlap jelen meg a megyében s egyik sem szeret a többi után sompolyogni.

— **Ikarus.** A kívánt lapszámot elküldtük. A most küldöttünk sora fog kerülni!

— **Temerinbe.** Sajnáljuk, a távirat megérkeztekor már nem lehetett a cikket nyomdába adni, minthogy a lap kiszedve készen állott. A cikk a csütörtöki számban jöhet csak.

— **Párbaj.** Türelemet kell kérnünk; az időhöz kötött közlenők anyaga olyannyira felgyülemlett, hogy még ezen számban sem lehetett a talpraesett kis cikket kiadnunk. Talán jövőre.

Nyilttér. *)

Nyilatkozat.

Dr. Weisz Fülöp bajmoki községi orvos ur páratlan buzgóságának és szakértelmének sikertűl Jenő fiamat, ki tizenöt napot át élet-halál közt lebegett, a diftériából kigyógyítani s őt számomra megmenteni. Indittatva érzem magamat nevezett orvost uralnak fáradságot nem ismerő tüvekenységért a nyilvánosság előtt is leg-háládatosabb köszönetemet nyilvánítani.

Sok ilyen orvost adjon az Isten a szenvedő embereknek!

Bajmokon, 1893. augusztus 1-én.

Ifj. Berger Jakab, kereskedő.

*) E rovat alatt közöltétek nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

ROTH FÜLÖP

műorás

ujjonnan berendezett órarakatár

Zomborban.

Zrinyi-utca 186. számú házbán.

24 óráig járó fali óra	2.50 krtól	feljebb
8 napig " " " " " " " "	1	frttól " "
8 " " " " " " " " " " " "	1/4	órát ütő ingaóra
8 " " " " " " " " " " " "	30	frttól " "
8 " " " " " " " " " " " "	8	frttól " "
40 óráig " " " " " " " " " " " "	2.50	krtól " "
Nikl remontoir zseborá	4	frttól " "
Ezüst " " " " " " " " " " " "	11	frttól " "
Tulla " " " " " " " " " " " "	18	" " " "
Uri arany remontoir óra " " " " " "	40	frttól " "
Női " " " " " " " " " " " "	10	" " " "
árusít.		

Van szerencsém továbbá a n. é. községet értesíteni, hogy a fenti árjegyzékben nem érintett, kitűnő svájci zseborák, bécsi ingaóra, nemkülömben németországi, francia, és amerikai szerkesztett ingaórák, nálam különféle alakokban és a legjutányosabb ár mellett kaphatók.

Javításokat, nem csak a fent nevezett árukon, hanem toronyórákon, valamint uradalmi épületeken, villákon és nyaralókon alkalmazott órákat is javítok, a javítás úgy az általam elárúsított új órák jóvoltáért és pontosságukért mindenkor két évi jótállást vállatok.

A raktáron esetleg nem levő ártecsikk, tetszés és nálam megtekinthető minta szerint megrendelhető.

Egyedüli és segély biztos

elvesztett vagy elgyengült férfienél (Impotenzia) az új cs. és kir. szabadalmazott készülettel. Ezre nem vehető, külsőleges, jóállás mellett ártalmatlan, kellemes az ingerlet kizáró gyógyszer.

Hirneves tanárok elismerő okiratai és legmelegebb orvosi ajánlatok.

Teljesen felgyógyultak hálaairatainak ezrei érdek nélkül ajánlják használatát.

Postai szétküldés és csomagolás titoktartó. Tartalom és szállító ki nem vehető.

DR. CARL ALTMANN

Wien, VII. Mariahilferstrasse Nr. 70.

Rópiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Biztos jövedelem

ajánkozik tisztességes egyéneknek sorsjegyeknek részletfizetésre való elárúsítása által egy budapesti elsőrangú bankintézet számlájára. Ajánlatok az ügynökség átvétele végett „J. D. 12” czimén Danneborg J. hirdetési irodájába, Budapest, V, Deák Ferencz-utca 14. sz, czimzendők.

Landesman Lipót

a nagymélt. Minist. áitai nyilv.ossági joggal felruházott

VI. osztályu mag. polgári fiuiskolája

és nevelő-intézete

(Szabadkáu, Vojnits-Dénes-ház)

a Gálfi-féle gyógyszerár mellett.

Ezen iskola előkészít a keresk. akadémia, középipartanoda, mintarajzstanoda, hadapród-isk. és Ludoviceum számára; képesít többféle állami hivatalra, vasuti, kereskedelmi, ipari, biztosító és pénzintézeteknél való alkalmaztatásra. Folytatólag átléphet a tanuló a gazdasági, erdészeti, állatorvosi, közép-intézetekbe, avagy körjegyzői vizsgát tehet. Mérsékelt díjak. Ertesítő bármikor viszbélyeggel ellátott levélbeli megkeresésre.

10—2

Hazánk legkedveltebb savanyúvize

MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Kittinó szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja. — Természetes ízét kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálatot tesz.

Ujabban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az Ágnes-forrás savanyúvize.

Ujabb orvosi bizonylatok az Ágnes-forrásról Mohán.

A mohai Ágnes-forrás vizét hosszú évek során át rendelem s jó szolgálatot tesz a gyomorhurut, a vékony belek hurutos állapota, hólyaghurut és torokhurut eseteiben.

Budapest, 1892. márczius hava.

Dr. Kélli Károly,
ny. r. egyet. tanár.

Kötelességemnek tartom értesíteni, hogy a lefolyt kolera-járvány alatt mohai Ágnes-forrását kittinó sikerrel rendeltem. A gyomor és bél működését rendkívül hathatósan támogatja, a nélkül, hogy mint a többi savanyúvizek nagy része korgást és hasmenést okozna. Örömmel konstatalhattam, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is legelső helyen áll.

Budapest, 1892. november 17.

Dr. Glaser Marcell.

A mohai Ágnes-forrás vizét, mint a természet által adott egyik megbecsülhetlen kincsét, a legnagyobb mérvben szoktam orvosi gyakorlatomban betegeimnek ajánlani: a kórjavalat, melyeknél ezen vizet adom, heveny és idült gyomorhurut, az eredmény minden esetben kielégítő.

Adja Isten, hogy a külföldi hasonczéira alkalmazott vizeket teljesen kiszorítsa hazánk ásványviz-forgalmából.

N.-Szalonta, 1892. október 20.

Dr. Deme Béla,
Jász és Biharm. t. b. főorvosa.

A kolera-megbetegedés ellen präservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos
főraktár

Édeskuty L.

ca. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványviz-
szállítónál.

BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

BRUCK és SCHLEIFER

ZOMBORBÁN

(főutca Sztojkovits féle ház)

ajánlják teljesen ujonan feszerelt

KÖNYVNYOMDÁJUKAT.

Elvállalnak minden e szakmába vágó munkák elkészítését, úgy mint: árjegyzékek, alapszabályok, részvények, betétkönyvek, váltó-úrlapok, czimkék, körösvények, röpiratok kisebb-nagyobb művek, üzleti könyvek, tabelláris munkák falragaszok és gyászlapok a lehető leggyorsabban és legjutányosabb árak mellett.

Vidéki megrendelések különös figyelemmel gyorsan eszközöltetnek.

